

Sygn. akt IV KO 104/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 16 września 2021 r.
w sprawie zażalenia **M. T.** na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] z dnia 18 czerwca 2021 r., sygn. PR 1 Ds. [...] o odmowie wszczęcia śledztwa, wniosku Sądu Rejonowego w B. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w [...], postanowieniem z dnia 27 lipca 2021 r. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt III Kp [...] do rozpoznania przez inny sąd równorzędny ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W złożonym wniosku powołano się na dwie okoliczności mające świadczyć o potrzebie przekazania sprawy. Po pierwsze wskazano, że przedmiotowa sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa, które zostało wniesione przez M. T., byłego komendanta Policji oraz komendanta Straży Miejskiej w B. Sąd podniósł, że od kilkudziesięciu lat uczestniczył on w rozprawach przed bielskimi sądami jako pełnomocnik wymienionych instytucji. Po drugie czyn, co do którego zdaniem M. T. powinno toczyć się śledztwo, dotyczy zachowania A. E., obrońcy w sprawach karnych, a wcześniej aplikantki sądowej w Sądzie Rejonowym w [...].

Obie te okoliczności – ze względu na powiązanie sędziów więzami zawodowymi oraz towarzyskimi ze osobami uczestniczącymi w sprawie – zdaniem Sądu powodują, że rozpoznawanie sprawy przez sędziego Sądu Rejonowego w B. może budzić uzasadnione podejrzenia co do bezstronności orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy nie przekonują bowiem, aby w sądzie tym brak było warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny. Nie zachodzą zatem wymagane przez art. 37 k.p.k., szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od właściwości miejscowej ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów.

W pierwszej kolejności wypada wskazać, że regulacja art. 37 k.p.k., pozwalająca na odstępstwo od zasady właściwości miejscowej, ma charakter wyjątkowy, a tym samym jej treść powinna być wykładana ściśle.

Po drugie należy odnieść się do podnoszonego przez Sąd argumentu, zgodnie z którym rozpatrywanie sprawy przed Sąd Rejonowy w [...] może budzić podejrzenie, co do bezstronności ze względu na charakter obowiązków pełnionych przez M. T.. Okoliczność, że sprawa dotyczy byłego komendanta Policji i komendanta Straży Miejskiej znanego poszczególnym sędziom w sądzie właściwym do rozpatrywania przedmiotowej sprawy, nie powinna stanowić samoistnej podstawy do uwzględnienia wniosku o jej przekazanie na podstawie art. 37 k.p.k. Wręcz przeciwnie, uwzględnienie tego wniosku, zamiast służyć dobru wymiaru sprawiedliwości, działałoby na jego szkodę. Sam bowiem fakt współpracy Policji i Straży Miejskiej z władzą sądowniczą na podstawie stosownych regulacji nie świadczy o zagrożeniu dla bezstronności orzekającego w sprawie przeciwko komendantowi tych służb. Jeśli natomiast *in concreto* powstałaby uzasadniona wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie, jego wyłączenie przewidują przepisy inne niż art. 37 k.p.k.

Powyższe uwagi uzasadniają również brak podstaw dla uwzględnienia wniosku ze względu na ewentualne powiązania zawodowe adwokat A. E. z sędziami Sądu Rejonowego w B. jako obrońcy w sprawach karnych oraz byłej aplikantki sądowej. Sam fakt występowania we wskazanych rolach przed sądem

nie świadczy o tym, że gwarancje sprawiedliwego i rzetelnego procesu będą nienależycie respektowane.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.